

Sygn. akt II CSK 547/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa A. R.
przeciwko [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł.
o zobowiązanie do przyjęcia w poczet członków Spółdzielni
i ustanowienia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 27 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;
przyznaje adwokatowi J. L. od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego w [...] tytułem nieopłaconej pomocy prawnej
udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym kwotę 1800
(jeden tysiąc osiemset) zł podwyższoną o stawkę podatku od
towarów i usług.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 lutego 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację A. R. od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 27 maja 2014 r. oddalającego powództwo przeciwko [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł. o zobowiązanie do

przyjęcia powoda w poczet członków Spółdzielni i ustanowienie spółdzielczego prawa do lokalu.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego powód wnosił o rozpoznanie skargi w oparciu o przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wskazując, że w sprawie występują zagadnienia prawne dotyczące wykładni przepisów art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (jedn. tekst Dz. U. 2013, poz. 1222 - u.s.m.) w zw. z art. 5 k.c. wymagające wyjaśnienia, czy termin do zachowania roszczeń o przyjęcie do spółdzielni i ustanowienie spółdzielczego prawa do lokalu jest terminem zawitym, a w razie udzielania odpowiedzi pozytywnej, czy art. 5 k.c. w wyjątkowych okolicznościach może mieć zastosowanie do upływu tego terminu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., sygn. akt I CSK 206/07, nie publ.). Dlatego uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.). W odniesieniu do przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga to uzasadnienia, że przedstawione zagadnienie prawne jest istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Dla wykazania takiej jego kwalifikacji skarżący powinien określić treść i zakres zagadnienia prawnego oraz przytoczyć wyczerpujące argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen i wątpliwości związanych z rozumieniem, czy stosowaniem przepisów prawa, których zagadnienie dotyczy i wskazać czy były one już przedmiotem wypowiedzi judykatury.

Kwalifikacji istotnych zagadnień w ich przyjętym rozumieniu nie można przypisać zagadnieniom sformułowanym przez skarżącego.

W judykaturze (m.in. wyroki SA w [...] z dnia 17 czerwca 2015 r., I ACa [...], nie publ. i SA w [...] i z dnia 27 lutego 2015 r., I ACa [...] nie publ.) i wspierającej je doktrynie nie budzi wątpliwości, że jak przyjęły to Sądy orzekające w sprawie termin określony w art. 15 ust. 4 u.s.m. jest terminem prawa materialnego, którego upływ powoduje utratę uprawnienia. W najnowszym orzecznictwie (zob. uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 20 czerwca 2013 r. III CZP 2/13, OSNC 214, nr 2, poz. 10) zdecydowanie dominuje pogląd o niedopuszczalności stosowania art. 5 k.c. do skutków upływu terminu zawitego.

Niezależnie od tego przedstawione przez skarżącego zagadnienia nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, którego motywy wykraczające poza objęte nimi kwestie nie są objęte zarzutami podniesionymi w ramach podstaw skargi.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy w granicach zaskarżenia bierze pod rozwałę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.